

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyed évre 1 frt 50 kr

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Hollósy és Vadja nyomdája
hova a lap szellemi részei illető
közlemények, előfizetési pénzek
is küldendők.

Megjelenik hetenként háromszor
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:

S I M A F E R E N C Z.

Hirdetések árát

valamint nyitléri közlemények
kiadóhivatalunk méret szeri
rint olesón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban és Stark Nándor
könyvkereskedésében számon-
ként 5 krajczárért.
Kéziratok visszatartatnak.

Lapunk megrendelhető
a kiadóhivatalban és lapkihordóink
útján, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGETES TARTALMU KÖZLÖNY

Bűnügyi zárlat Dr. Tasnádi Antal ügyvéd ellen.

Kossuth Ferenc és a szentesi Kossuth-párt.

Három év óta űzi itt Szentésen a politikai lelkiismeretlenségnek néhány strébere Sima és pártja elleni vad gyűlöletből Kossuth Lajos szent nevével 's az ország függetlenségére való törekvés hazafiasan magasztos ideáljával azt a hitvány politikai üzelmel, hogy Kossuth-párt név alatt a szentesi legvadabb pécsovics párttal kezelt fogva folytat minden választásnál párt-harcot a szentesi igazi függetlenségi párt ellen, mely 1869-től kezdve, tehát 30 éven át, törhetetlen kitartással, igaz hazafias lelkesedéssel lobogtatja és szakadatlan győzelemmel emeli Szentés város nevében a 48-as eszmék Kossuth nagy lelke által képviselt nagy nemzeti ideálok zászlaját.

Az újabb kor politikai életének történelmében az elvek és eszmékkel való visszaélés gyalázatos üzelmel egész rendszerré vált. — De azt mégis szinte kivételnek kell és egyedül állónak tekinteni, hogy Kossuth Lajos dicső nevének mindenkit hódolatra utaló szent varázsát akár egyesek s egyáltalában egy ügyvezető párt a közéleti küzdelem minden vonalán a pártmérkőzésnek minden pontján a Bánffy-féle politikai rendszerrel kezelt fogva használja fel arra, hogy a függetlenségi eszmének kipróbált törhetetlen és alkat nem ismerő harcossáival szemben ezeknek elbuktatására emeljen zászlót és hordjon fegyvert.

Nálunk Szentésen ezen — a 48-as eszmék képviseletében politikai multját tekintve — az egész országban szinte egyedül álló városban *«Kossuth-kör»* czimén, *«Kossuth-párt»* elnevezés mellett emberek szövetkeznek 's minden adott alkalommal, a Bánffy és Vadnay kormányrendszer hűveivel együtt járulnak az urnához, hogy politikai lelkiismeretüknek áldozzanak. — Így van ez részükrol, megyei, városi és egyházi választásoknál rendszerint. E szövetség áll szemben megyegyűlésen, városi közgyűlésen, az egyházak tanács-termében minden pártmérkőzésnél.

A szentesi Kossuth-párt a vármegyei közgyűlésen megszavazta az *obstrució elvitelét, tehát meghajtotta a zászlót — Kossuth szent nevével hordva ajkán — a Bánffy-féle becsleten kormányzat előtt, mely nemzeliünk történelmének gyászosabb időszakát képezi, mint az idegen zsoldosok vérturalmánának bármelyik keserves ideje. — Mert ott idegen hatalom vad erőszaka huzcolta és vontatta az elnyomatásnak békóját és lánczait a nemzet élet-idegein, de a Bánffy-féle kormányzat*

az alkotmány álarca alatt tört be zsan-dárokkal, végrehajtókkal magán embereknek Isten és törvény által egyformán védett zárt lakába és nyitott tűzhelyére.

Ezen kormányzatnak erőszakról táplált bosszút és gyűlöletet lihegő szelleme gázolt keresztül minden jogon, minden törvényen. Folytatt el választási és személyes szabadságot s hogy az ellenállásnak az igazi hazafias és nemzeti önérzetnek lelkét megfélemlítse, mint örült önkényszeruralom katonával, zsanárral kísértette magát, lövett, szuronyt szegeztetett, vért ontott és börtönt nyitott a hol a jog és törvény nevében ellenállásra talált.

Ime ezt a korszakot, melyre rémülettel gondol minden alkotmányos érület, hatalmi erőszakában mindenütt lelkesedéssel kísérte a szentesi *«Kossuth-párt»* czimén szövetkezett politikai társaság.

Elítélte az obstruciót, a mely a nemzet felszabadiotia e hitvány rendszer rémuralma alól Leszavazta Hevesvármegye föliratát, melyben Kossuthnak lángoló lelke menydörgött a bérbevett parlament lelkiismeretlensége ellen.

Ez a párt a megyepárttal szövetkezve állt most is harcba legközelebbi a városi képviseleválasztásnál a szentesi függetlenségi párttal szemben. Ez alkalommal lapunk vezércikkében apostrofáltuk Kossuth Ferencet, az országos Kossuth-pártnak elnökét és vezérét, Kossuth Lajos nagy eszmélyének vérbeli örökösét, hogy van-e tudomása arról, hogy Kossuth Lajos szent nevével milyen politikai üzelmeket követnek el Szentésen.

Kossuth Ferenc az országos Kossuth-párt titkára útján, de Kossuth Ferenc nevében arról értesíti lapunkat, *hogy nincs tudomása a szentesi Kossuth-kör által folytatott politikai üzelmekről. Nincs is semmiféle összeköttetésben a szentesi Kossuth-körrel, s nincs is a kör magatartására semmiféle befolyással.*

Mi tudtuk ezt, s mikor Kossuth Ferenchez szózatot intéztünk, hogy ítéljen a Kossuth név alatt itt űzött politikai visszaélés felett, lelkünkben egy szikrája sem élt azon érzelemnek, mintha őt felelőssé akartuk volna tenni az itt folyó dolgok miatt. De felszólaltunk, mert választ akartunk provokálni épen Kossuth Ferenc érdekében.

Megkaptuk a választ. Hazafias köszönet érte!

De ez után a válasz után a Kossuth névvel való visszaélés megszűnjék, pusztuljon a város politikai életéből!

Pattognak a fekélyek.

(Dr. Schlésinger Károly ügyvéd dolgai.)

A Tasnády-féle lelkiismeretes jog képviselet, a melyet a Curia nevében lapunk mult számában rövid pár sorral megérintettünk, a közönség körében redkivüli izgalmat keltett. Lapunk szerkesztősége azóta a megkárosított peres felek egész tömegének állandó ostroma alatt áll. Hiszen sorát kerítjük a dolognak rendre, válogatás nélkül. Egy takarékpénztár nem igen rendelkezik nagyobb betéttel, mint a mennyi összeg fekszik itt elszámolatlanul ügyvédek kezén.

Szentés, Szegvár és Mindszentről eddig nyolcz panaszos fél érkezett hozzánk Dr. Schlésinger Károly ellen, akinek az a szokása, hogy a felet bepörli, költséget behajtja s a behajtott összeget évekig esetleg végítélet napjáig magánál tartja.

Jó csomó közjegyzői felszólítást fogunk közölni, de lapunk szék helye egyelőre csak a következőnek nyújthat teret:

„En Bolyó Kálmán szentesi királyi közjegyző hitelesen tanúsítom, hogy özevgy Kozma Pálné Mezei Franciska földműves szegvári lakos által megkerestetvén a végelt, hogy a következő nyilatkozatot:

Tekintetes Dr. Schlésinger Károly ügyvéd úrnak Szentésen.

En mintegy három évvel ezelőtt Önre, mint ügyvédemre rábízta a Móhr Miksa szegvári lakos, kereskedő elleni négyszáz (400) forint követelésemet behajtását, oly föltétellel, hogy abból ötven (50) oszt-rák értékű forintot az ügyvédi munkadíja és költségei fejében kap s azt visszatart-hatja.

Önnek az alperes Móhr Miksa az egész négyszáz forint követelésemet annak idején kifizette, mely összeget az ügyvéd úr nekem maig sem fizette meg. — Ezennel felszólítom, hogy a Móhr Miksa által befizetett, illetőleg részemre s képviseletében Ön által behajtott négyszáz forint összegből az engem illető háromszázötven forintot ez értesítvény közlésétől számított három nap alatt fizesse ki kezemhez, különben kénytelen leszek Ön ellen az illetékes helyen panaszt emelni, —

Dr. Schlésinger Károly ügyvéd szentesi lakossal személyesen közöljem. Ennél fogva a mai napon délelőtti tizenegy (11) órakor Szentésen Dr. Schlésinger Károly ügyvédnek az I. tizedben 265 szám alatt levő lakásán az említett czélból megjelen-tem, azonban a nevezett ügyvédet ott nem találván az értesítvényt vele nem közölhettem.

Ezután a tanúsítvány másod példányát az 1874. évi XXXV. törvény-czikk 102. §-a értelmében a Dr. Schlésinger Ká-

roly ügyvédnek való kézbesítés végett a mai napon a szentesi királyi járásbíróshoz benyújtottam.

Miről az irattáromba 157/899. ügyszám alatt feltalálható bélyegmentes jegyzőkönyv alapján a tanúsítványt kiadtam.

Kelt Szentesen czernyolczszázkilencvenkilencedik (1899.) évi április huszonnegyedik (24) napján.

Bolyó Kálmán,
kir. közjegyző.

A szentesi ügyvédi kör gyűlése.

Városunk ügyvédi karában kínos hatást keltett Dr. Tasnády Antal helybeli prokatornak lapunk múlt számában pár sorban érintett azon esete, hogy nevezett a város legfelkiesmérésebb jogvédőjének tartott prokator saját kliense rovasára ellenfele ügyvéddel összejárva saját képviseltjét 3000 forint haladó összeg erejéig megkárosította.

Az ügyvédi kör tagjai a mint erről már pusztán szájhír után értesült azonnal futottak az egyet érdemes elnökéhez Kiss Zsigmondhoz, hogy az egyesület tagjait még vasárnap délután 2 órára gyűlésre hívja egybe, hogy a tisztaság kar tagjainak haladéktalanul alkalom nyitassék arra, hogy a kebeléből minden fekélyt mielőtt az egész testre rothasztó hatással lenne, azonnal kiirtson. Érdekes jelenség, hogy az ügyvédi karnak mindazon tagja, kiknél Tasnádynak az esete a legnagyobb felháborodást keltett, hiszükliin vágta-tott Kiss Zsigmond lakására nehoza a purifikáló törekvésben bármelyik kollegája megelözhesse.

Elsőnek Dr. Schlesinger Károly érkezett, utána Dr. Purjesz és Dr. Vecseri Sándor.

Szathmáry Ede özevgy Filó Jánosné kocsián vágatott. Legutolsónak Mojszík és Soós Pál érkeztek, akik a kapu alatt még tanácskozást folytattak arra nézve, ha vajjon reájuk tartozik-e valamikép ez a dolog.

Kiss Zsigmond kollegájainak kívánságára vasárnap délután 2 órára összehívta, melyen az ügyvédi karnak minden tagja sőt maga Dr. Tasnády Antal is megjelent.

Kiss Zsigmond az ülést megnyitván jelzi, hogy kollegáinak egyhangú kívánsága folytán hívta össze az egyet tagjait, hogy kártársuknak a Szentesi Lapban is szelözöttetett esete fölött tanácskozzanak. Ő azonban — ögymond — Isten kegyelméből 40 éves ögyvéd, de soha semmifele tisztességtelen dologgal nem foglalkozott, ennél fogva kéri kollegáit, hogy a jelen ülés vezetésére helyette más elnököt válasszanak. Azzal felállt és az elnöki széket és a helyiséget is elhagyta. — Kollegái keserves szempillantásokkal

tekintettek utána — Mojszík Lajos, Soós Pál és Dr. Ecséri Lajos felállnak, hogy Kiss Zsigmondot marasztalásra bírják. Kiss Zsigmond azonban megközelíthetetlen gyorsasággal távozott. — A három kollega összesen úgy, hogy nem volna-e nekik is jobb még elnök-választás előtt a gyűlést elhagyni. Ebben a pillanatban azonban Dr. Schlesinger felugrott s megvetőleg tekintvén a távozó Kiss Zsigmond után a gyűlés vezetésére Szathmáry Ede ügyvédet ajánlta, ki az elnöki széket nyomban el is foglalta. Szathmáry mielőtt a gyűlés tárgyat előterjesztette volna kivette zsebéből azon egyetemi végbizonyítványt, melynek létezését Sima Ferencz még csak legközelebb is a törvényszék előtt tagadta.

Az asztal közepére tette a következő kijelentések kíséretében: A Szentesi Lapban az én ügyvédi tisztességem is többször volt azon czímen meghurczolva, hogy diplomámat hamis végbizonyítvány alapján szereztém. A törvényszékhez nem vittem be a végbizonyítványt, mert azzal nem alacsonyíthatom le magamat, hogy ilyen vadakkal szemben okmányokkal védekezsem. Most ime az asztalon fekszik az annyiszor meghurczolt bizonyítvány. Hogy jó a bizonyítvány, arról kezeskedik az a körülmény, hogy magam készítettem. S azzal a bizonyítványt az asztalról felveszi és zsebébe teszi. Beszédét a következőképp folytatja: Ilyen értékű az a támadás is, melyet a Szentesi Lap mai száma egyik legérdemesebb kollegának Dr. Tasnády Antal ellen intézett. Még a közölt Curia ítélet valódiságában is öpögy kételkedem, mint a Szentesi Lap gyanakszik az én végbizonyítványom ellen. Feltéve azonban, hogy a Curia ítélet csakugyan valódi volna, az esetre nagy öszszetartást ajánlok tisztelt kártársaimnak. Jelszavam az uraim, hogy tartsunk össze!

Erre Soós Pál Mojszík Lajos és Dr. Ecséri Lajos öseneden távoznak.

Burián Lajos, Dr. Mátéffy Ferencz és Dr. Polacsek Albert vakarják a fejüket, hogy mit csináljanak és Füstti M. Sándoron is meglátszik, hogy önmagában tételődik. Azonban újból Dr. Schlesinger Károly érczes hangja cseng végig a tanácskozás termén.

Uraim — ögymond — Önök mindnyájan tudják, hogy, mint ögyvéd, lelkeim mindig a kliensem érdeke volt az első. Nemesak hogy soha össze nem játszottam kliensem rovasára az ellenféllel, de ha hoztam éjféli 12 órakor hozta be a perveztes fel kliensem követelését, én mindig nyomban felöltözök, mentem felemhez, ágyából húztam ki, leszámoztam vele, mert ezt kívánja az ögyvédi besület. Nincs is egy lélek is a világon, de hiszem, hogy a Szentesi Lap maga, ögy a multból,

— Minden hűbája és boldogsága életnek, édes anyyala lelkeknek, szolt mámoros hangulattal a gróf: most kinevetet, kikacaghat; csak egyre kérem: ne haragudjék, ha ma magasztalom is a grófnót, holnap ögy is kijózanodom én.

— Legyen nyugodt hercegnő, kijózanodom. Ki örökre.

— Na uram, már most csakugyan feltékeny né tesz.

— Mara hercegnő böcsässön meg mindent.

— Mindent uram. Örömmel!
Ez alatt Staray Pista tánczolt a grófnóval. Keringtek, forogtak. Igazán el lehet mondani, hogy Staray Pista járt a boldogját.

Mikor a táncznak vége volt Staray Pista karon oda vitte a comtest a hercegnő elé, ki férjével enyelgett.

— Aranyos hercegnő, kiallott: megengedi-e, hogy itt kérdjem meg barátneját, hogy akar-e férjhez menni is hozzám jön-e?

— Gróf úr! szolt emelt hangon a comtes; ma mulathatunk, jó kedvem van nekem is és szivesen kivesszem a magam részét a mulatságból; de ma se komoly dologról, se tréfaról nem lehet szó.

A grófnó arca komoly lett és rajta a bánatódás érzetének fellegei röpködtek.

Staray Pista pezsgő, habzó véret ma senki

mint a jelenben bármikor és bárhol kész tanúbizonyságot tenni arról, hogy kliensemnek megnyert pénze soha egy percig sem fekdött a kezemben. Mint a jogvédelemnek ily puritan alakja, kérek a jelen esetben magam részére első helyen szót. Ha a Curia ítéletet tekintem, ögy tünik fel, hogy kollegám, dr. Tasnády Antal legfelébb csak tevédest követett el, ezt azonban a Curiaval szemben igen nehéz bizonyítani. — Annál fogva a magam részéről is a legnagyobb öszszetartást ajánlom. A közönség — ismert dolog — hogy egyebet sem tud, mint az ögyvédek ellen panaszkodni. Elég ennek bizonyítására az, hogy kerül ember, aki még én rá is panaszkodik. Tehát öszszetartunk uraim és védelmezzük meg egymást mindenkivel szemben.

Erre Burián, Dr. Mátéffy, Dr. Füstti Molnár és Dr. Polacsek Albert szintén távoznak.

Most Dr. Csató Kálmán állt fel és mint beteg ember kijelentette, hogy egyszerű hírlapi közleményre ily fontos ögyben az ögyvédek tisztasága nem dönthet. Tasnády maga is azt mondta, hogy osztja Csató Kálmán véleményét, s azt tartja, hogy ebben az ögyben Dr. Vadnay Andor véleményét is meg kell hallgatni s különösen fontosnak tartja magára nézve, hogy neki még a Curia végzését nem is kézbesítették, ezt azonban nagyon helyesli, hogy a megtámadott ögyvédi kar tartson össze, mert az öszszetartásban van az erő és érzeben a boldogság. Különben arról biztosíthatja kollegáit, hogy a Kossuth-körben senki sem iteli el az ö teltét, s a kaszinóban is egyedül Bánfalvi Lajos ölközletlenkedik. Az öszszetartást azonban minden körülmények között ajánlja.

Vegre Dr. Purjesz János indítványára az érdemi döntést felfüggeszti az egyesület azon időre, amig a szegedi ögyvédi kamara a Curia végzése alapján Dr. Tasnády Antal ögyvédi működését felfüggeszti. — Az öszszetartást azonban ö is igen melegen ajánlja.

Szathmáry Ede ezek után megköszöni a személybe vetett bizalmat és kijelenti, hogy akár miként duljon-fuljon is a közönség az ögyvédek ellen, hogy az egyetemi végbizonyítványában rejő garanciáknál fogva bizik továbbra is kártársaink személye iránt való ragaszkodásban és az ögyvédi diploma tisztességé iránt helyt áll még akkor is, ha legnagyobb sajnálatára ögy ö, mint kollegája Dr. Tasnády Antal ögyvédi diplomájuktól megfosztatnak is.

Miután azonban ö maga is ögy látja, hogy az ögyvédek eljárása iránt kezd ingadozni a közönség bizalma, ennél fogva ismetelve hangsúlyozza, hogy tartsanak össze mind halálig. Ezzel Dr. Csató Kálmánnal megköszönve, hogy beteg

nem tudta volna korlátok közé szorítani, sőt szabályozni se; de a grófnó hangja és méltóságos fellepése lelkeknek viharosan felkelt hullámzását felfogta és szárnyát szegte.

— Grófnó, szolt a gróf, beismerem, hogy kétszeresen részeg vagyok. Részeg vagyok lelkeimben; de ennek az ön művészeté az oka. Részeg vagyok egy kissé a pezsgőtől; de ennek is ön az oka, mert pezsgő eddig engem meg nem részegített. Részeg vagyok... Nos, hát részeg vagyok; de ön az oka s így megböcsässön, hogy ha minden részegségem daczára, mely lelkeimet ebben a pillanatban hullámzásban tartja, abban józan vagyok, hogy azt megkivánjam, hogy ön iránt érzett mely é örökké változatlan érzelmemet szentnek tartassam mindenkivel. Meg magával is, grófnó!

Sámordy gróf és felesége büszke megelégedéssel tekintettek Staray Pistára, ki most lovagiasabb és mint férfi szebb volt mint bármikor.

— Grófnó, mikor én önt itt először láttam, azt mondtam magamban, hogy: ha ez a világ a magáé volna, akkor se tudnám elhívni; de mióta rájöttem, hogy ön többet ér az egész világnál; mert ön nem csak teste a világnak; de szelme hűbája és üdvössége.

— Elég gróf úr, szolt közbe sápadtan a comtes és zsebkendőjébe rejtve arczát kifutott a tereméből.

(Folyt. köv.)

A „SZENTESI LAP” TÁRCZÁJA.

A vendég.

32 Regény: **Sima Ferencz**.
Stáray Pista és Vértessy comtes.
(Folytatás.)

A Sámordy kastélyban egész éjjel muzsikált Gólya Marci bandája, melyet az egysáttal hangulatban volt Sámordy gróf rendelt be Bereg-Nadásról.

Gólya Marci jó cigány volt; de ha nem lett volna is jó, akkor is tetszett volna az ölkélt társaságnak a cigány-zene; mert a hangulat már messze túl szállt a normalis kedély világ határán.

A Vértessy comtes megrészegítette a társaságot és a hercegnő volt a legfelkiesültebb az egész társágban. — Feltette magában, hogy barátneját elveteti Staray Pistával, s diadalát most már biztosnak látta.

Mikor férje mondhatni szerelem ittason magasztalta előtte a comtesz szellemi kiválóságát.

— Nos, kedves gróf uram, szolt a hercegnő a feltékenység minden legkisebb gondolata és érzelmé nélkül: emlékszik-e rá, mikor Katinka ide jött hozzánk és azt mondtam, hogy: uram azután feltékeny né tegyen és ön kacagott. Megengedi-e hogy most én nevessem ki magát.

létere is eljött a veszelyben lévő ügyvédi diplomák védelmére és nagy örömet fejezi ki a fölött, hogy Dr. Schlesinger Károly kollegája még éjfélkor is elviszi a behajtott pénzeket a klienseinek, ismételve ajánlván az összetartást az ülést bezárja. — Dr. Csató Kálmán karjára veszi, és kijelenti, hogy már reggel megbojtosított neki azért, hogy 1884. évben a szentesi kir. járásbíróshoz tett beadványában nem tanúsított vele szemben olyan kartársi rugaszkodást, mint most, a közös veszedelméjén.

Dr. Csató Kálmán otthon várta kedves testvére Dr. Csató Zsigmond alispán és első kérdése az volt hozzá, hogy az ő hajdani ügyvedeskedéséről nem volt-e szó a gyűlésben. — Dr. Csató Kálmán azonban megnyugtatta, hogy ezt még nem bolygatták, de nem áll érte jót, hogy a csütörtöki ülésen nem teszik-e azt szöve a kollégák. — Légy nyugodt bátyó, ha előhozakodik valaki dolgaiddal, megolvashatod azt a Szentesi Lapban, mert annak a tudósítója most is ott volt, csütörtökön is jelen lesz és megír az mindent úgy, amint történni fog.

Megkeresések Dr. Tasnády Antal ellen.

Idős Ternai György szegvári lakos a szentesi járásbíróshoz és szegedi kir. törvényszékhez a bünyfenítő zárlat elrendelése iránt és a szegedi ügyvédi kamarához Dr. Tasnády Antalnak ügyvedése felfüggesztése végett a következő beadványokkal állt:

Tekintetes kir. Járásbíróshoz, mint Telekönnyvi hatóság!

A nagyméltóságú m. kir. Cúriának 10468/B. 1898. számú végzésével Dr. Tasnády Antal szentesi ügyvédet mint öreg Szarvas Pál és társai ellen volt ügyvédi megbízottamat a két elsőfokú bíróság határozatával szemben végérvényesen vád alá helyezte azon okon, mert ellenfeleimmel szemben fenn forgó 2574 frt 70 kr tőke és járuléka iránti keresetemenl ellenfeleimmel összejátszva, engem jogos követelésemtől elejtett és megkárosított.

Miután a kir. Cúriának ezen végzése által javamra ügy öreg Szarvas Pál és érdektársai, mint Dr. Tasnády Antal ellen követeléseim erejéig a vagyoni biztosítás megállapítható tekinthető, sőt ennek kimondása kétségbe nem vonható, ennél fogva részemre nemcsak az állapítástól meg, hogy Dr. Tasnády Antal bünyfenítő úton üldözhessem, s ellene a Cúriai végzés által hivatkozott 482. §-át alkalmazhatassam a bünyfenítő törvénynek az erre hivatott törvényszék előtt, de ezen végzés jogot biztosított számomra arra nézve is, hogy vagyoni biztosítást szerezhsek mindazokkal szemben, kik a jelen pernél mint ellenfeleim szerepeltek, s legfőképpen jogvédőmmel szemben, ki lelkiismeretlenül játszott a törvényes s már bíróság is megítélt követelésemet. — Ennél fogva csatlolom a nagyméltóságú m. ktr. Cúriának Dr. Tasnády Antal ellen fenti szám alatt hozott, ide hiteles másolatban mellékelt végzését s ennek alapján kérem a tekintetes kir. Járásbíróshoz, mint Telekönnyvi és birtok-bíróshoz, hogy Dr. Tasnády Antal ügyvéd ellen 2574 frt 70 kr követelés, ennek 1895. április 16-ik napjától 1895. július 1-ig esedékes 6% kamatai, — 1895. július 1-től kezdődőleg pedig a kielégítés

napjáig esedékes 5% kamatai, összes járuléka és fennforgó költségeim erejéig a bünyfenítő zárlatot Dr. Tasnády Antalnak a szentesi 182. és 13307. sz. tjkvekben 216. és 3653/b. hrszámok alatt, — és a szentesi 1355. sz. tjkben 1556 hrsz. alatt foglalt ingatlanból tulajdonát képező $\frac{1}{12}$ részre — és bárhol található összes ingóságaira elrendelni kegyeskedjék.

Zárgondnokul Dr. Tasnády Antal úr ingó és ingatlan vagyonával szemben Gálfy Sándor városi adópénztári ellenőr szentesi lakost kérem kinevezni.

S tekintettel arra, hogy Dr. Tasnády Antal ingatlanaira jelzáloglag is jelentékeny teher van bekebelezve, de az illető, tudomásom szerint, ezen fölül 20.000 frtot haladó váltókölcsönrel is tartozik, minélfogva vagyoni érdekemet kellőleg biztosítva nem látom, kérem a tekintetes kir. Járásbíróshoz, mint Telekönnyvi Hatóságot, hogy a jelen vagyoni zárlat kérdésénél scron kívül eljárni kegyeskedjék.

Kelt Szegváron, 1899. ápr. 22-én.

Teljes tisztelettel vagyok a tekintetes kir. Járásbíróshoznak Ternay György.

Előttünk:

Sima Ferencz, Gálfy Sándor, tanúk.

Tekintetes Ügyvédi kamara!

A szegedi tekintetes kir. bünyfenítő törvényszék előtt folyamatba tett bünyfenítő ügyben Dr. Tasnády Antal szentesi ügyvéd ellen a Nagyméltóságú m. kir. Curia 10468/B. 1898. szám alatt a btk. 482. szakaszának harmadik tételébe ütköző ügyvédi bünyfenítő vád alá helyező határozatot hozott, mely határozat különben a szegedi bünyfenítő kir. törvényszéknek 6385/B. 899. számú végzésével a tekintetes ügyvédi kamarával közöltetett is.

Nem szokásom az ügyvédek üldözése, sőt egy becsületes ügyvédért életemet is kész volnék feláldozni, de olyan ügyvéddel szemben, aki saját ügyfelét alávaló, zsvány, gyilkos módra kijátssza, — irgalomnak és kegyelemnek nincs helye; s miután tudom, hogy Magyarországon összes ügyvédi kamarái között egyetlen ügyvédi kamara sem féltékeny tagjainak tisztességére és becsületére annyira, mint a szegedi ügyvédi kamara: ennél fogva nyugodt lelkiismerettel vagyok aziránt, hogy a tekintetes ügyvédi kamara Dr. Tasnády Antalt a kir. Curia ítélete, illetve végzésének vétele után nyomban felfüggeszti az ügyvédség gyakorlásától Tudom, hogy nincs szükség ezen külön beadványomra, mert a tekintetes ügyvédi kamara a Cúriai végzés vétele után maga is érzi szükségét annak, hogy kebeléből minden hitvány salakot kiirtson és kisöpörjön, de nekem mint sértett és károsult félnek, nemcsak jogom, hanem kötelességem, hogy Istent és embert figyelmeztessek arra, hogy az ügyvédek diszes karában nincs helye minden gazembernek egy perczig sem.

Ennél fogva tisztelettel kérem a tekintetes ügyvédi kamarát, hogy tagjainak diszes sorából ezt a Cúriai végzéssel megbélyegzett ügyvédet addig is, míg ügyvédi diplomájától végleg meg lesz fosztva, az ügyvédség gyakorlásától felfüggeszteni sziveskedjék.

A tekintetes ügyvédi kamarának sürgős intézkedését annyival inkább kérem, mert Dr. Tasnády Antal mint ügyvéd, az

én esetemhez hasonlólag mások rovására szintén követhet el hasonló visszaélést, melyet sem bünyfenítő úton, sem vagyoniilag többé jóvá tenni nem lehet.

Szegvár, 1899. április 23-án.

Teljes tisztelettel:
Idős Ternai György.

Vidéki levelezés.

Sándorfalva, 1899. Apr. 21.

Igen tisztelt szerkesztő úr!

A Szentes és Vidéke csütörtöki számában olvasom Molnár István jegyzőnek multkorii levelemre vonatkozó válaszát. Az igazat megvallva, vártam a választ, mert nem tételtem fel egy köztisztviselőről, hogy egy, hivatalos állásából kifolyólag, ellene emelt vádak alól ne tisztázza magát. — Ha az igen tisztelt jegyző úr nem tartja igaznak azokat a vádakokat, amelyeket én, mint pozitív és rendszeresen üzött tényeket felhoztam, akkor ám tisztázza magát és én hibát, sőt bünt követtem el, mert őt alaptalanul gyanúsítottam.

Mikor a nyilatkozatát megkaptam és azt olvasni kezdtem, annak kategorikus hangjából ezt következtettem.

Azonban mikor végig olvastam a jegyző úrnak piszkos förmédvényét, mindjárt arra a tapasztalatra jutottam, hogy itt nem egy magát védeni és igazolni akaró emberrel állok szemben, hanem az igazságot gögös fenhéjázással elutasolni akaró közönséges goromba fráterrel; aki nem méltó arra, hogy tisztességes ember lételem vele tovább csak egy perczig is, akár a nyilvánosság plénuma előtt, akár mint községi polgár még csak szóba is álljak.

Egy olyan ember, aki, midőn arról van szó, hogy az ellene konkrét emelt vádak alaptalanságát (?) egykezzen bebizonyítani és az ő igazságot (?) ebben a kérdésben megkeresse; — nem átal a gorombaságok és szemtelenségekkel épített bástya háta mögé elhőjni — nem érdemi meg, hogy abba a fertőbe tisztességes ember utána menjen.

Ha Molnár úr jól találja magát ezen posványban; — ám legyen meg az ő akarata. Én oda nem megyek soha!

Tudja ő azt nagyon jól, hogy kivel van dolga; tudja ő, hogy én a jegyzői hivatal működését épp úgy ismerem mint ő, (talán még jobban.)

Az tehát szemenszedett hazugság, hogy én nem tudom mi dolog van a jegyzői hivatalban.

Nehogy pedig abba a gyanúba essem, mintha az ő általa választott piszkos és mocsrar úton őt követni akarnám, vagy pedig vele polemizálni akarnék, egész röviden kijelentem, hogy a multkorii levelemben felhozott tényeket az első betűtől az utolsóig fenntartom s abból semmit vissza nem vonok; mindössze annyit jelentek ki, hogy a Huszti János elhalálása óta tényleg nem egy év, hanem egy hónap telt el; ami különben csak toll hiba volt tőlem; továbbá, hogy azokat a mocskokat, a melyet ő fent nevezett czikkében reám szórni akart, egész tisztelettel átszarmaztatam az ő b. személyére. S csak annyit jelentek ki, hogy midőn én leveletem megírtam, azt gondoltam, hogy Molnár úr a tisztesség korlátain belül egykezni fog engem tisztességes emberhez méltóan az igazságról meggyőzni; nem pedig duhaj kanász módra gorombáskodik.

Hogy csalódtam nem bánom, csak azt sajnálom, hogy ezikke alá azt is oda írta, hogy „jegyző”, mert ez a jegyzői állásnak nem válik diszere s ez csak olyan Molnár István-fele emberekhez illik, nem pedig egy nyilvános ellenőrzés alatt álló tisztviselőhöz.

Tisztelettel:
Az a bizonyos „ragalmazó”

Helyi és vegyes hírek.

— **Értekezlet.** A pártunkhoz tartozó városi képviselőtársaimat ma délután 3 órára az I-ső 48-as kör helyiségébe meghívom, s mindenkit felkérek, hogy minden más dolgát félretéve az értekezleten megjelenjen. Szentes, 1899. ápr. 25.

Sima Ferencz.

roly ügyvédnek való kézbesítés végett a mai napon a szentesi királyi járásbírószághoz benyújtottam.

Miről az irattáromba 157 899. ügyszám alatt feltalálható bélyegmentes jegyzőkönyv alapján a tanúsványt kiadtam.

Kelt Szentesen ezernyolczszázkilencvenkilenczedik (1899.) évi április huszonnegyedik (24) napján.

Bolyó Kálmán,
kir. közjegyző.

A szentesi ügyvédi kör gyűlése.

Városunk ügyvédi karában kinos hatást keltett Dr. Tasnády Antal helybeli prokátornak lapunk mult számában pár sorban érintett azon esete, hogy nevezett a város leglekümmertesebb jogvédőjének tartott prokator saját kliense rovására ellenfele ügyvédével összejárva saját képviseltjét 3000 frtot haladó összeg erejéig megkárosította.

Az ügyvédi kör tagjai a mint erről már pus: tán szájhír után értesült azonnal futottak az egylet érdemes elnökéhez Kiss Zsigmondhoz, hogy az egyesület tagjait még vasárnap délután 2 óra gyűlésre hívja egybe, hogy a tisztviselő tagjainak haladéktalanul alkalom nyitassék arra, hogy a kebelelel minden fekélyt mielőtt az egész testre rothasztó hatással lenne, azonnal kiirtson. Érdekes jelenség, hogy az ügyvédi karnak mindazon tagja, kiknél Tasnádynek az esete a legnagyobb felháborodást keltett, bizsikliktin vágattott Kiss Zsigmond lakására nehogy a purifikáló törekvésben bármelyik kollégája megelőzhesse.

Elsőnek Dr. Schlesinger Károly érkezett, utána Dr. Purjesz és Dr. Vecseri Sándor.

Szathmáry Ede özevgy Filó Jánosné kocsián vágattott. Legutolsónak Mojszik és Soós Pál érkeztek, akik a kapu alatt még tanácskozást folytattak arra nézve, ha vajjon reájuk tartozik-e valamikép ez a dolog.

Kiss Zsigmond kollégáinak kivánságára vasárnap délután 2 óra összehívta, melyen az ügyvédi karnak minden tagja sőt maga Dr. Tasnády Antal is megjelent.

Kiss Zsigmond az ülést megnyitván jelzi, hogy kollégáinak egyhangú kivánsága folytán hívta össze az egylet tagjait, hogy kártársuknak a Szentesi Lapban is szellőztetett esete fölött tanácskozzanak. Ő azonban — úgymond — Isten kegyelméből 40 éves ügyvéd, de soha semmiféle tisztességtelen dologgal nem foglalkozott, ennél fogva kéri kollégáit, hogy a jelen ülés vezetésére helyette más elnököt válasszanak. Azzal felállt és az elnöki széklet és a helyiséget is elhagyta. — Kollégái keserves szempillantásokkal

tekintettek utána — Mojszik Lajos, Soós Pál és Dr. Ecséri Lajos felállnak, hogy Kiss Zsigmondot marasztalásra bírják. Kiss Zsigmond azonban megközelíthetetlen gyorsasággal távozott. — A három kolléga összeszűgött, hogy nem volna-e nekik is jobb még elnök-választás előtt a gyűlést elhagyni. Ebben a pillanatban azonban Dr. Schlesinger felugrott s megvetőleg tekintvén a távozó Kiss Zsigmond után a gyűlés vezetésére Szathmáry Ede ügyvédet ajánlta, ki az elnöki széklet nyomban el is foglalta. Szathmáry mielőtt a gyűlést tárgytól elterjesztette volna kivette zsebéből azon egyetemi végbizonnyitványt, melynek létezését Sima Ferencz még csak legközelebb is a törvényesek előtt tagadta.

Az asztal közepére tette a következő kijelentések kíséretében: A Szentesi Lapban az én ügyvédi tisztességem is többször volt azon czímen meghurcolva, hogy diplomámat hamis végbizonnyitvány alapján szereztlem. A törvényesekhez nem vittem be a végbizonnyitványt, mert azzal nem alacsonyíthatom le magamat, hogy ilyen vádakkal szemben okmányokkal védekezem. Most ime az asztalra fekszik az annyiszor meghurcolt bizonnyitvány. Hogy jó a bizonnyitvány, arról kezeskedik az a körülmény, hogy magam készítettem. S azzal a bizonnyitványt az asztalról felveszi és zsebébe teszi. Beszédét a következőképp folytatja: Ilyen értékű az a támadás is, melyet a Szentesi Lap mai száma egyik legérdemesebb kollégánk Dr. Tasnády Antal ellen intézett. Még a közölt Curia ítélet valódiságában is épügy kételkedem, mint a Szentesi Lap gyanakszik az én végbizonnyitványom ellen. Feltéve azonban, hogy a Curia ítélet ugyanvalódi volna, az esetre nagy összetartást ajánlok tisztelt kártársainknak. Jelszavam az uraim, hogy tartsunk össze!

Erre Soós Pál Mojszik Lajos és Dr. Ecséri Lajos csendesen távoznak.

Burián Lajos, Dr. Matéffy Ferencz és Dr. Polacsek Albert vakarják a fejüket, hogy mit csinálnak és Füstü M. Sándoron is meglátszik, hogy önmagában tépelődik. Azonban újból Dr. Schlesinger Károly érczes hangja eseng végig a tanácskozás termén.

Uram — úgymond — Önök mindnyájan tudják, hogy, mint ügyvéd, lelkelem mindig a kliensem érdeke volt az első. Nemcsak hogy soha össze nem játszottam kliensem rovására az ellenféllel, de ha hozzám éjféli 12 órakor hozta be a perveztes fel kliensem követelését, én mindig nyomban felöltözök, mentem felemhez, agyából háztam ki, leszámoltam vele, mert ezt kívánja az ügyvédi becsület. Nincs is egy lélek is a világon, de hiszem, hogy a Szentesi Lap maga, úgy a multból,

mint a jelenben bármikor és bárhol kész tanúbizonyságot tenni arról, hogy kliensemnek megnyert pénze soha egy percig sem fekkdt a kezében. Mint a jogvédelemnek íly puritán alakja, kérek a jelen esetben magam részére első helyen szót. Ha a Curia ítéletét tekintem, úgy tünik fel, hogy kollégám, dr. Tasnády Antal legfelébb csak tévedést követett el, ezt azonban a Curiaival szemben igen nehéz bizonyítani. — Analfogva a magam részéről is a legnagyobb összetartást ajánlom. A közönség — ismert dolog — hogy egyebet sem tud, mint az ügyvédek ellen panaszkodni. Elég ennek bizonyítására az, hogy kerül ember, aki még én rá is panaszkodik. Tehát összetartásunk uraim és védelmezzük meg egymást mindenkivel szemben.

Erre Burián, Dr. Matéffy, Dr. Füstü Molnár és Dr. Polacsek Albert szintén távoznak.

Most Dr. Csató Kálmán állt fel és mint beteg ember kijelentette, hogy egyszerű hirlapi közleményre ily fontos ügyben az ügyvédek tisztessége kara nem dönthet. Tasnády maga is azt mondja, hogy osztja Csató Kálmán véleményét, s azt tartja, hogy ebben az ügyben Dr. Vadnay Ándor véleményét is meg kell halgatni s különösen fontosnak tartja magára nézve, hogy neki még a Curia végzését nem is kézbesítették, ezt azonban nagyon helyesli, hogy a megtámadott ügyvédi kar tartson össze, mert az összetartásban van az erő és erőben a boldogság. Különbön arról biztosíthatja kollégáit, hogy a Kossuth-körben senki sem iteli el az ő tétét, s a kaszinóban is egyedül Banfalvi Lajos elégtelenedkedik. Az összetartást azonban minden körülmények között ajánlja.

Végre Dr. Purjesz János indítványára az érdemi döntést felfüggeszti az egyesület azon időre, amíg a szegedi ügyvédi kamara a Curia végzését alapján Dr. Tasnády Antal ügyvédi működését felfüggeszti. — Az összetartást azonban ő is igen melegen ajánlja.

Szathmáry Ede ezek után megköszöni a szemelye vetett bizalmat és kijelenti, hogy akármiként duljon-fuljon is a közönség az ügyvédek ellen, hogy az egyetemi végbizonnyitványban rejlő garanciánál fogva bizik továbbra is kártársainak szemelye iránt való ragaszkodásában és az ügyvédi diploma tisztessége iránt helyt áll még akkor is, ha legnagyobb sajnálatára úgy ő, mint kollégája Dr. Tasnády Antal ügyvédi diplomájuktól megfosztatnak is.

Miután azonban ő maga is úgy látja, hogy az ügyvédek eljárása iránt kezd ingadozni a közönség bizalma, ennél fogva ismételve hangsúlyozza, hogy tartsanak össze mind halálig. Ezzel Dr. Csató Kálmánnak megköszönve, hogy beteg

A „SZENTESI LAP” TÁRCZAJA.

A vendég.

Regény: **Simá Ferencz.**
Stáray Pista és Vértessy comtes.
(Folytatás.)

A Sámordy kastélyban egész éjjel muzsikált Gólya Marci bandája, melyet az egysáttal hangulatbnn volt Sámordy gróf rendelt be Bereng-Nádasról.

Gólya Marci jó cigány volt; de ha nem lett volna is jó, akkor is tetszett volna az előkelő társaságnak a cigány-zene; mert a hangulat már messze túl szállt a normalis kedély világ határán.

A Vértessy comtes megrészegítette a társaságot és a hercegnő volt a leglelkesebb az egész társágban. — Feltette magában, hogy bárátneját elveteti Stáray Pistával, s diadalát most már biztosnak látta.

Mikor férje mondhatni szírialem kivánságát megasztalta előtte a comtes szellemi ittóságot.

— Nos, kedves gróf uram, szólott a hercegnő a feltékenység minden legkisebb gondolata és érzelmének nélkül: emlékszik-e rá, mikor Katinka ide jött hozzánk és azt mondtam, hogy: uram azután feltékenynyé ne tegyen és ön kacagott. Megengedi-e hogy most én nevessem ki magát.

— Minden bűbája és boldogsága életemnek, édes anygala lelkelemnek, szolt mámoros hangulattal a gróf: most kinevethet, kikacaghat; csak egyre kérem: ne haragudjék, ha ma magasztalom is a grófnőt, holnap így is kijózanodom én.

— Legyen nyugodt hercegnő, kijózanodom. Ki örökre.

— Na uram, már most csakugyan feltékenynyé tesz.

— Mára hercegnő bocsásson meg mindent. — Mindent uram. Örömmel!

Ez alatt Stáray Pista táncolt a grófnővel. Keringtek, forogtak. Igazán el lehet mondani, hogy Stáray Pista jarta a bolondját.

Mikor a táncnak vége volt Stáray Pista karon oda vitte a comtest a hercegnő elé, ki férjével enyeglett.

— Aranyos kercegnő, kiáltott: megengedi-e, hogy itt kérdjem meg barátneját, hogy akare-e férjhez menni és hozzám jön-e?

— Gróf úr! szólott emelt hangon a comtes: má mulathatunk, jó kedvem van nekem is és szívesen kivészem a magam részét a mulatságból; de ma se komoly dologról, se tréfáról nem lehet szó.

A grófnő arca komoly lett és rajta a bánatódás érzetének fellegei röpködtek.

Stáray Pista pezsgő, habzó vérért ma senki

nem tudta volna korlatok közé szorítani, sőt szabályozni se; de a grófnő hangja és méltóságos fellelése lelkének viharosan felkesült hullámzását fellegja és szárnyát szegte.

— Grófnő, szólott a gróf, beismerem, hogy kétszeresen részeg vagyok. Részeg vagyok lelkelemben; de ennek az ön művésze az oka. Részeg vagyok egy kissé a pezsgőtől; de ennek is ön az oka, mert pezsgő eddig engem meg nem részegített. Részeg vagyok... Nos, hát részeg vagyok; de ön az oka s így megbocsásson, hogy ha minden rézségem dacára, mely lelkelem ebben a pillanatban hullámzásban tartja, abban józan vagyok, hogy azt megkívánjam, hogy ön iránt érzett mély és örökke változatlan érzelmemet szentnek tartassam mindenkivel. Még magával is, grófnő!

Sámordy gróf és felesége büszke megleléddel tekintettek Stáray Pistára, ki most lovagiasabb és mint férfi szebb volt mint bármikor.

— Grófnő, mikor én önt itt először láttam, azt mondtam magamban, hogy: ha ez a világ a maghe volna, akkor se tudnám elvenni; de mióta rájöttem, hogy ön többet ér az egész világnál; mert ön nem csak testje a világnak; de szelleme bűbája és üdvössége.

— Elég gróf úr, szólott közbe sápadtan a comtes és zsebkendőjebe rejtve arcát kifutott a teremből. (Folyt. köv.)

letére is eljött a veszélyben lévő ügyvédi diplomák védelmére és nagy örömet fejezi ki a fölött, hogy Dr. Schlesinger Károly kollegája még elfelkor is elviszi a behajtott pénzeket a klienseinek, ismételve ajánlván az összetartást az ülést bezárja. — Dr. Csató Kálmán karjára veszi, és kijelenti, hogy már régen megbeszélte a csatótt neki azért, hogy 1884. évben a szentesi kir. járásbíróshoz tett beadványában nem tanúsított vele szemben olyan kartársi ragaszkodást, mint most, a közös veszedelméjén.

Dr. Csató Kálmán otthon várta kedves testvére Dr. Csató Zsigmond alispán és első kérdése az volt hozzá, hogy az ő hajdani ügyvédekéről nem volt-e szó a gyűlésben. — Dr. Csató Kálmán azonban megnyugtatta, hogy ezt még nem bolygatták, de nem áll érte jót, hogy a csütörtöki ülésen nem tesz-e azt szöve a kollegák. — Légy nyugodt bátyó, ha előhozakodik valaki dolgaiddal, megolvashatod azt a Szentesi Lapban, mert annak a tudósítója most is ott volt, csütörtökön is jelen lesz és megír az mindent úgy, amint történni fog.

Megkeresések Dr. Tasnády Antal ellen.

Idős Ternai György szegvári lakos a szentesi járásbíróshoz és szegedi kir. törvényszékhez a bünyfenítő zárlat elrendelése iránt és a szegedi ügyvédi kamarához Dr. Tasnády Antalnak ügyvédekése felfüggesztése végett a következő beadványokkal állt:

Tekintetes kir. Járásbíróshoz, mint Telekönnyvi hatóság!

A nagyméltóságú m. kir. Cúriának 10468/B. 1898. számú végzésével Dr. Tasnády Antal szentesi ügyvédet mint öreg Szarvas Pál és társai ellen volt ügyvédi megbízottamat a két elsőfokú bíróság határozatával szemben végérvényesen vád alá helyezte azon okon, mert ellenfeimmel szemben fenn forgó 2574 frt 70 kr tőke és járuléka iránti keresetemen ellenfeimmel összejátszva, engem jogos követelésemtől elejtett és megkárosított.

Miután a kir. Cúriának ezen végzése által javamra úgy öreg Szarvas Pál és érdektársai, mint Dr. Tasnády Antal ellen követeléseim erejéig a vagyoni biztosítás megállapítottan tekinthető, sőt ennek kimondása kétségbe nem vonható, ennél fogva részemre nemcsak az állapított meg, hogy Dr. Tasnády Antal bünyfenítő úton üldözhessem, s ellene a Cúriai végzés által hivatkozott 482. §-át alkalmazhatassam a bünyfenítő törvénynek az erre hivatott törvénysek előtt, de ezen végzés jogot biztosított számomra arra nézve is, hogy vagyoni biztosítást szerezhsek mindazokkal szemben, kik a jelen pernél mint ellenfeleim szerepeltek, s legfőképpen jogvédőmmel szemben, ki lelkiismeretlenül játszott a törvényes s már bíróság is megítélt követelésemet. — Ennél fogva csatlolom a nagyméltóságú m. ktr. Cúriának Dr. Tasnády Antal ellen fenti szám alatt hozott, ide hiteles másolatban mellékelt végzését s ennek alapján kérem a tekintetes kir. Járásbíróshoz, mint Telekönnyvi és bírtok-bíróshoz, hogy Dr. Tasnády Antal ügyvéd ellen 2574 frt 70 kr követelés, ennek 1895. április 16-ik napjától 1895. július 1-ig esedékes 6% kamatai, — 1895. július 1-től kezdődőleg pedig a kielégítés

napjáig esedékes 5% kamatai, összes járulékaik és felforgó költségeim erejéig a bünyfenítő zárlatot Dr. Tasnády Antalnak a szentesi 182. és 13307. sz. íjkekben 216. és 3653/b. hrszámok alatt, — és a szentesi 1355. sz. íjkhben 1556 hrsz. alatt foglalt ingatlanból tulajdonát képező $\frac{1}{12}$ részre — és bárhol található összes ingóságaira elrendelni kegyeskedjék.

Zárgondnokul Dr. Tasnády Antal úr ingó és ingatlan vagyonaival szemben Gálly Sándor városi adópénztári ellenőr szentesi lakost kérem kinevezni.

S tekintettel arra, hogy Dr. Tasnády Antal ingatlanaira jelzáloglag is jelentékeny teher van bekebelezve, de az illető, tudomásom szerint, ezen fölül 20.000 frtot haladó váltókölességgel is tartozik, minél fogva vagyoni érdekemet kellőleg biztosítva nem látom, kérem a tekintetes kir. Járásbíróshoz, mint Telekönnyvi Hatóságot, hogy a jelen vagyoni zárlat kérdésénél soron kívül eljárni kegyeskedjék.

Kelt Szegváron, 1899. ápr. 22-én.

Teljes tisztelettel vagyok a tekintetes kir. Járásbíróshoznak
Ternay György.

Előttünk:

Sima Ferencz, Gálly Sándor, tanúk.

Tekintetes Ügyvédi kamara!

A szegedi tekintetes kir. bünyfenítő törvényszék előtt folyamatba tett bünyfenítő ügyben Dr. Tasnády Antal szentesi ügyvéd ellen a Nagyméltóságú m. kir. Curia 10468/B. 1898. szám alatt a btk. 482. szakaszának harmadik tételébe ütköző ügyvédi bünyfenítő vád alá helyező határozatot hozott, mely határozat különben a szegedi bünyfenítő kir. törvényszéknek 6385/B. 899. számú végzésével a tekintetes ügyvédi kamarával közöltetett is.

Nem szokásom az ügyvédek üldözése, sőt egy becsületes ügyvéddé életemet is kész volnék feláldozni, de olyan ügyvéddel szemben, aki saját ügyfelét alávaló, zsvány, gyilkos módra kijátsza, — irlalomnak és kegyelemnek nincs helye; s miután tudom, hogy Magyarország összes ügyvédi kamarái között egyetlen ügyvédi kamara sem féltékeny tagjainak tisztességére és becsületére annyira, mint a szegedi ügyvédi kamara: ennél fogva nyugodt lelkiismerettel vagyok az iránt, hogy a tekintetes ügyvédi kamara Dr. Tasnády Antalt a kir. Curia ítélete, illetve végzésének vétele után nyomban felfüggeszti az ügyvédség gyakorlásától Tudom, hogy nincs szükség ezen külön beadványomra, mert a tekintetes ügyvédi kamara a Curiai végzés vétele után maga is érzi szükségét annak, hogy kebeléből minden hitvány salakot kiirtson és kisöpörjön, de nekem mint sértett és károsult félnek, nemcsak jogom, hanem kötelességem, hogy Istent és embert figyelmeztetek arra, hogy az ügyvédek diszes karában nincs helye minden gazembernek egy perczig sem.

Ennél fogva tisztelettel kérem a tekintetes ügyvédi kamarát, hogy tagjainak diszes sorából ezt a Curiai végzéssel megbélyegzett ügyvédet addig is, míg ügyvédi diplomájától végleg meg lesz fosztva, az ügyvédség gyakorlásától felfüggeszteni sziveskedjék.

A tekintetes ügyvédi kamarának sürgős intézkedését annyival inkább kérem, mert Dr. Tasnády Antal mint ügyvéd, az

én eseteimhez hasonlólag mások rovására szintén követhet el hasonló visszaélést, melyet sem bünyfenítő úton, sem vagyoniilag többé jóvá tenni nem lehet.

Szegvár, 1899. április 23-án.

Teljes tisztelettel:

Idős Ternai György.

Vidéki levelezés.

Sándorfalva, 1899. Apr. 21.

Igen tisztelt szerkesztő úr!

A Szentes és Vidéke csütörtöki számában olvasom Molnár István jegyzőnek multkori levelemre vonatkozó válaszát. Az igazat megvallva, vártam a választ, mert nem tételtem fel egy köztisztviselőről, hogy egy, hivatalos állásából kifolyólag, ellene emelt vádak alól ne tisztázza magát. — Ha az igen tisztelt jegyző úr nem tartja igaznak azokat a vádakokat, amelyeket én, mint pozitív és rendszeresen üzött tényeket felhozottam, akkor am tisztázza magát és én hibát, sőt bünt követtem el, mert őt alaptalanul gyanúsítottam.

Mikor a nyilatkozatát megkaptam és azt olvasni kezdtém, annak kategorikus hangjából ezt következtettem.

Azonban mikor végig olvastam a jegyző úrnak piszkos förmédvényét, mindjárt arra a tapasztalatra jutottam, hogy itt nem egy magát védeni és igazolni akaró emberrel állok szemben, hanem az igazságot gögös fenhéjázással elutasolni akaró közönséges goromba fráterrel; aki nem méltó arra, hogy tisztességes ember lételem vele tovább csak egy perczig is, akár a nyilvánosság plénuma előtt, akár mint községi polgár még csak szóba is álljak.

Egy olyan ember, aki, midőn arról van szó, hogy az ellene konkrét emelt vádak alaptalanúságát (?) igyekezzen bebizonyítani és az ő igazságát (?) ebben a kérdésben megkeresse; — nem átal a gorombaságok és szemtelenségekkel épített bástya háta mögé elbújni — nem érdemli meg, hogy abba a fertőbe tisztességes ember utána menjen.

Ha Molnár úr jól találja magát ezen posványban; — ám legyen meg az ő akarata. Én oda nem megyek soha!

Tudja ő azt nagyon jól, hogy kivel van dolga; tudja ő, hogy én a jegyzői hivatal működését épp úgy ismerem mint ő, (talán még jobban.)

Az tehát szemeszédett hazugság, hogy én nem tudom mi dolog van a jegyzői hivatalban.

Nehogy pedig abba a gyanúba essem, mintha az ő általa választott piszkos és mocsrar úton őt követni akarnám, vagy pedig vele polemizálni akarnék, egész röviden kijelentem, hogy a multkori levelemben felhozott tényeket az első betűtől az utolsóig fenttartom s abból semmit vissza nem vonok; mindössze annyit jelentek ki, hogy a Huszti János elhalálása óta tényleg nem egy év, hanem egy hónap telt el; ami különben csak toll hiba volt tőlem; továbbá, hogy azokat a mocskokat, a melyet ő fent nevezett czikkében réam szórni akart, egész tisztelettel átszarmaztatam az ő b. személyére. S csak annyit jelentek ki, hogy midőn én leveletem megírtam, azt gondoltam, hogy Molnár úr a tisztesség korlátain belül igyekezni fog engem tisztességes emberhez méltóan az igazságról meggyőzni; nem pedig duhaj kanász módra gorombáskodik.

Hogy csalódtam nem bánom, csak azt sajnálom, hogy ezikke alá azt is oda írta, hogy „jegyző”, mert ez a jegyzői állásnak nem válik diszere s ez csak olyan Molnár István-fele emberekhez illik, nem pedig egy nyilvános ellenőrzés alatt álló tisztviselőhöz.

Tisztelettel:

Az a bizonyos »árgalmazó«

Helyi és vegyes hírek.

— **Értekezlet.** A pártunkhoz tartozó városi képviselőtársaimat ma délután 3 órára az I-50 48-as kör helyiségébe meghívom, s mindenkit felkérek, hogy minden más dolgot félretéve az értekezleten megjelenjen. Szentes, 1899. április 25.

Sima Ferencz.

— Városi közgyűlés esütörtökön. Dr. Lakos Imre polgármester folyó hó 27-ikére közgyűlésre hívta egybe a városi képviselőtestületet. A közgyűlésre nem az új városi képviselőket hívta meg, hanem azokat, kiknek mandátumuk lejárt s így városi képviselői joguk azon pillanattól kezdve megszűnt, a mint helyükre az új tagok megválasztattak. Bámuljuk a polgármester eljárását, ki ezt a stíklit, — mert másnak nem nevezhetjük — egyenesen azért reszkírozta meg, hogy Dr. Szánthó Lajos és Tóth Árpád vállalkozók javára a villamos világításra vonatkozó egyezséget keresztül csúsztassa. A polgármesternek tudnia kell azt, hogy a közgyűlésnek kik a törvényes tagjai. Tudnia kell azt, hogy azon pillanattól kezdve a mint az új képviselők megválasztattak, tekintet nélkül a folyamatban lévő igazolási eljárásra, egyedül azok a jogosak és illetékesek a város közkormányzatában való részvételre. Miként akar tehát Dr. Lakos Imre ama illetéktelen elemekkel közgyűlést tartani és törvényes határozatokat hozni?

Ha azt nem óhajtán, hogy úgy a városi, mint a megyei kormányzatban a közélet minden vonalán az egyetértés és a béke szelleme álljon be vagy nyílt törvénytértsé, vagy hivatalos állásra való képtelenség okán fegyelmi eljárást indítványoznának a polgármester úr ellen és pedig felfüggesztéssel; mert a polgármesternek első rendű feladata a városi képviselők jogának sértetlen fentartása és megvédelmezése. S épen ezért figyelmeztetjük a polgármestert, hogy a tudatlanság korszáka soha nem jár le bizonyos emberekre nézve, de a stíklit ideje lejárt és semmiféle visszaélést semmi téren el nem törünk.

— Sima Ferencz orsz. képviselő vasárnapi beszámolója után este bankett lesz az 1. s 48-as kör helyiségében. A kitétt ivre már eddig is szép számmal ittak alá. A nők is nagyban készülnek. Idáig több mint 50 előkelő gazdszembere feleségének ígérte t birkuk, hogy ezen a kedélyes vacsorán részt vesz. Tabak Dávid a kör vendéglőse mindent meg fog tenni az alkalommal is, hogy a vendégek mindenkép otthon érezzék magukat. Jó ételt és kitünő italt ad fel. Ugyan megírjuk-e, hogy vacsora után reggelig tartó táncmulatság következik?

— Bűnügyi zárlat. Mint Szegedről értesítenek bennünket a szegedi büntető törvényszék idős Ternaí György kérelmére Dr. Tasnády Antal a jogkereső közönség ezen igaz védőjének összes ingó és ingatlan vagyonára a büntető zárlatot elrendelte és zárgondnokul Galfy Sándor Szentos városi adópénztári ellenőrt nevezte ki.

— Nagy megütközés. Dr. Csató Zsigmond vármegyének érdemes alispánja felháborodással vette tudomásul lapunk múlt szamánek megyei illetékes körhől vett azon közleményét, hogy ő Dr. Tasnády Antal megyei képviselői jogának megszüntetése iránt összehívta volna. Kijelentette, hogy ő csak ellenzéki emberekkel szemben szokott a törvény rendelkezése alapján gyorsan és erélyesen eljárni oly esetben azonban, a hol saját híve és barátjáról van szó gondolkodó megfontolással szokott egy megyei képviselő jogához hozzányútni.

— Vasútnak menetrendje május 1-től kezdve megváltozik. Különösen figyelmebe ajánljuk az utazóknak, hogy a szolnoki—hódmezővásárhelyi vonalon a vasúti menetrend 1899 május 1-től kezdve változik és pedig annyiban, hogy az eddig 3 óra 47 perczkor érkező délutáni vonat nem megy 5 órakor innen tovább, hanem itt marad, továbbá az eddig 8 óra 30 perczkor este ide érkezett és itt maradt vonat, mely személyvonattá alakult, este 8 óra 15 perczkor érkezik és 8 óra 25 perczkor tovább megy Hódmezővásárhelyre, hol is Szeged felé csatlakozik; nem különben az eddig Hódmezővásárhely felől 9 óra 30 perczkor érkező vonat nem ekkor jön, hanem szintén személyvonatti jelleggel, a szegedirakusi 3 óra 40 perczkor indulók csatlakozását bevárva 4 óra 43 perczkor reggel indul Hódmezővásárhelyről és 6 óra 05 perczkor érkezik ide, innen pedig 6 óra 15 perczkor megy Szolnokra.

— Lapunk hatása. Dr. Tasnády esete, annak alapos ismertetése nemcsak a szentesi ügyvédi karban kellett rendkívüli tetszést, de a iráshíroságnál is nagy örömmel fogadták. — A közönség általános lelkesedéssel foglalta a jogvédelem igaz barátságát leleplezősét s bár lapunk 5000 példányban lett nyomva, ma már egyetlen lappéldányt sem tudunk adni senkinek, pedig a megyebeli községekhol mindenhonon jönek megrendelések. Csomrádra külön 500 példányt kellett küldetünk. Szóval elmondhatjuk, hogy nemcsak a jogkereső közönség köréből, de minden oldalról lapunk hálas elismeréstől áradó leveleket és biztatást, hogy minden irányban vegyük fel a purifikáló fegyverét ilyen biztatgatásokra nekünk szükségünk nincs. A következmények igazolni fogják, hogy a jogvédelemnek lapunk egy lépés távolabb bírhatja lesz, mint Dr. Tasnády Antal és egyik-másik társa.

— Dr. Tasnády úr nem félt! Gyilkosság miatt kitélt állati halálra ítélték a cigányt. Mikor a hűbély a köteleit a nyakára tette, azt kérte tőle: — ugye cigány most félsz?

De hogy félek, mitől félek? Csak ennél nagyobb baj ne érjen az életben!

Határozottan így van Dr. Tasnády Antal ügyvéd is. Mert midőn a lapunkban ismertetett ügy felől a jobhátai megkérdezték, azt felelte, de úgy hogy fogai vacogtak: — nem félek én a Curia ítéletétől, csak ennél nagyobb kellemetlenség ne érjen az életben.

— Feljelentés. Mint városunk egyik előkelő tagjától értesültünk Dr. Tasnády Antal a jogkereső közönség igaz védője a Curia ellen ragalmazás és becsületsértés miatt fog a szegedi kir. törvényszéknél panaszt emelni, azon okon, mert a jogszolgáltatás eme magasabb fóruma lapunk múlt számában hozott ítéletével őt azzal vádolja, hogy Ternaí György ügyében Ternaí György érdekeit kijátszva az ellenfelel összejátszott. A magyar jogász világ nagy érdeklődéssel néz ezen büntényítő panasz kimenetelére.

— A tavasz megérkezett és kihajt a földhől a fű, mely a szorgalmas földmíves munkájának gyümölcsét képezi. Vajon az szhöz fízött remények mind beteljesednek-e, annak csak az Úristen a megmondhatója. Mennyi esélynek van a gabona kitéve, míg az hónapok múltán a kamrába jut Forrásg és fagy, eső és szárazság, kártékony gombák és rovarok, ékzetlenül károsíthatja és részben tönkre is teheti; gonosz jégeső a földmíves reményeit romba döntheti; nem minden köré ellen óvhatni magát az ember, a legkár következményei ellen azonban megvédheti magát minden gondos földmíves, mennyiher a vetéseket idejekorán biztosítja, minden komolyan gondolkodó gazda az prányos csekély költségek-től nem fog irzózni, hogy magának azt a megnagyvást megszerezhesse, hogy a jégeső véres verejtékes munkájának gyümölcsöt, ehez szorgyontól, meg ne foszson. A múlt ezterendő szomoru napját, amidőn az előfordult jégarok sok biztosítatlan gazdát majdnem koldusbotra juttattak, intő példaul szolgáljanak mindenkire nézve. Az ország számos vidékéről — Kapuvár, Vitényd, Ungvár, Bártfa, Keszthely, Debreczen, Miskolcz és Tokajból már jégesők jeleztek, mely alkalommal moxyoró nagyságú jégszemek lepték el a földeket.

— Beniczky né újabb regényét. A magyar családnak abban a könyvtárában, amely a szórakoztatás mellett a nemesre és szépre tanít, régtől fogva ott vannak Beniczky né Bajza Lenke regényei. Olyan regények ezek, amelyekben őszintén, úde közvetlenséggel örökítette meg az irónó az élet apró összeütközéseit, tragédiáit. A modern társadalom levegője ezekben a könyvekben nem kasirozott, a szereplők nem szinpadí figurák. Alig van valaki, aki a mai társadalmat jó oldalával és félszégeivel együtt jobban ismerné, mint Beniczky né Bajza Lenke. Mindezek pedig olyan művészi harmóniában jelennek meg az íráshban, ezeket a regényeket bátran adhatjuk a serdülő leányok kezébe is. A magyar olvasóközönség észrevette azt az előkelő tonust, amely Beniczky né regényein végigvonnal, és honorálta is eléggé. Nem tudláz, ha azt mondjuk, hogy irodalmi esemény számba megy az a esimes füzetes vállalat, amely most Beniczky né Bajza Lenke újabb regényeit költi. A szemek is tetőz füzeteket Singer és Volfer könyvkiadóhivatala (Budapest, Andrássy-ut 10 sz.) adja ki olyan olcsó áron, hogy előrelátható, hogy Beniczky né regényeinek az olvasóközönsége megint meg fog növekedni. Beniczky né Sára története című új regényével indult meg a sorozat, amelynek egy-egy ötven oldalas füzeté csak tízrent krajczárba kerül. Minden békén lenik meg egy-egy füzet, amelyre csak valamennyi hazai könyvkereskedésben elő lehet látni, ha a füzet 30 krajczárért, vagy 1. fél 30 krajczárért és husza 3 félért

Köszönetnyilvánítás.

Alulírott, mindazon rokonnak, jóbarátoknak és ismerősöknek, kik felületlenül jó nevelő anyámnak: Nyíri Nagy Jánosnénak temetésén, f. hó 22-én megjelenni szivesek voltak és ezzel fajtáimnak emléktárgyakot, ezúton is hálas köszönetet nyilvánítok.

— a család nevében
Kupecki Károlyné
Kékhá Jullánna.

Szerkesztői üzenet.

Sándorfalvára. A Tasnády úr ügye kiszorította a Molnár az ügyében beküldött nyilatkozatát. Ma azonban helyét szorított nekí. Azt fűszük elég korán lesz ez még most is a jegyző úrnak. Azt kérdezték önk, hogy mi a véleményünk a n. ítéletet haogjáról? Rév keveset mondhatok most mi a »Sz. és V.-t nem olvasok már évek óta» így a jegyző úr nyilatkozatát sem ismerjük. Azonban az önk levele után annyit mondhatunk, hogy ebben az esetben a legdarvább hat kéve a jegyző eljárásának a meborálására. Különben vársuk az ígért folytatást.

Nyíltér.

(E rovatban közöltékkert nem vállal felelősséget a szerk.)

Mint hogy a tavasz előrehaladásával **esese-mét, gyermekeket és felnőtteket** egyaránt fenyeget a **járványok veszélye**, ismét csak a minden alkalommal hálaosan fogadott

MOHAI
ÁGNES-forrásunk
vizeinek használatát ajánljuk. Egy-egy mert **olcsó, igen kellemes és tisztán ivóvíz** lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt **élvezetszerként** szerepel, másrészt **mett őt széntár-talmánál fogva, specielis gyöszér is a tífus, cholera és a gyermekek tífus-szerű tavasz-nyári hasmenése** ellen. Ehhez járul még, hogy a **esese-mét** is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes **hurutos bélszántalmak ellen, míg szoptatója e víz használatát folytán nagyon kedvező **szoptatási és bőséges tejtel nyer.**** A már megívó **gyomor-és bélszántalmak** gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénásvánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek **lázás megbetegedéseinél** pedig **néközhözletlen, hűtő, léghyajtó és a szomjat csillapító** hatásánál fogva

— Kedvelt borvíz. —
A mohai Ágnes-forrás kezelősége.

Főraktár:
Édeskuty I.
és ékekr. udvari szállító
BUDAPEST, V. Erzsébet-tér 8.
Kapható minden gyógytárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben. 15-1

Arverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré lételek, hogy nagy-kőrösi lakos néh. Vládár Károly hagyatékához tartozó, a szentesi 2894. sz. íjkenb 11515 hrsz. a foglalt 10 3/4¹⁰⁰⁰ hold nagy-tökei tanyaföld 1899. évi ápril 27-én Szentesen d. e. 9 órakor a városház udvarán megtartandó nyilvános árverés útján el fog adatni. A feltételek a közgyámnál addig is megtekinthetők. Kelt Szentes város árvaszékének 1899. ápril 15-én tartott üléséből.

Ónody Károly,
h. elnök.

Hirdetmény.

A tanács 4014/1899. számú határozata alapján ezennel közhírré teszem, hogy a városi **esordajárásokra** a kihajtandó tehének és borjúk főbére darabonként **10 forintban** alapítottat meg.

Tekintettel arra, hogy tehének és borjúk csak korlátolt számmal fognak kihajtani, a beváltás a városi közpénztárnál már most eszközözendő.

Szentesen, 1899. ápril 21.
Novobáczky Győző,
gazd. tanácsnok.